

Skilagóð tilmættalægging og samstarv

Oddagrein

OFTANI verður sagt, at tað góða og positiva, sum fer fram í einum samfelag, fær ikki somu umrøðu sum tað ringa og negativa. Tað er líkasum at nýggiheiti skal altíð skal hava ein negatívan ella yvirkrittiskan brodd. At tað er nakað, sum gongur væl, hevur ikki sama virði sum tað, ið kann skapa sensatiónir, væl sagt við negativum forteknum.

HENDING í landsstýrinum í gjár var eitt dømi um nakað, sum gongur væl, sum er positivt og sum hevur rós uppiborið. Landsstýrismaðurin í útbúgvingarmálum handaði fimm lærarum prógv í oljuboring. Hetta mál- ið snýr seg í veruleikanum um nóg meira enn júst hetta við oljuboring.

TAD snýr seg um so nóg. Eitt nú um at føroyskir útbúgvingarstovnar, sum annars kanska ikki hava gjørt nóg við at samstarva, nú hava funnið hvør annan og bráðliga vilja menna útbúgvingarnar í felag. At sjómannsskúlin, maskinskúlin og teknisk skúlar nú sigga móguleika saman at vera við til tilmættalægging eina framtíð fyrri føroyska samfelagið, tvs. útbúgving av okkara ungdomi til eina komandi frálavinnu. At hesir skúlar saman við landsskúlafrýsiting og landsstýrið í góðari tíð og í sátt og semju stínga út í kortið ein útbúgvingarpolitikk fyrri komandi ættarlið.

OG tað, sum kanska er ikki minni týðandi, er máttin hetta verður gjørt uppá. Við at senda fleiri av lærarum okkara til Noreg og har fáa sær vitan og royndir á einum heilt nýggjum øki, sum kann fáa stóran týnding fyrri okkum øll, so gera vit okkum fyrri at veita hjálp til sjálvhjálp. Nú kunnu somu lærarar so fara út til føroyingar og leggja teimum lag á. Tvs. at vit fyrri tað fyrsta sleppa undan at senda okkara egnu fólk av landinum á skeið og vit sleppa lurtvíst eisini undan at skula taka út- lendar til Føroyar fyrri at undirvísa. Vit gera alt hetta sjálvi við at útbúgva lærararnar til endamálið.

EINKI er at ivast í, at hetta er rætta leiðin at ganga, og tað er at fegnast um, at ymiskir skúlar ymsa staðni kring landið kunnu megna at draga eina línu. Hetta er einki minni enn ein kollvelting í hugburði, og einki er at ivast í heldur, at hesin útviklingur kann hava sunna ávirkan á aðrar tættir í samfel- agnum. Vit rætt og slætt venja okkum til at arbeiða saman við til endamáli at fáa mest burtur úr ressursunum. Nakað, sum stóru- torvur er á í Føroyum í dag - á nógvum øk- jum.

SKULDI tað so hent, at her er hvørki olja ella gass, so er tiltakið hjá skúlunum kortini til stóra nyttu. Vit leggja okkum eftir at útbúgva fólk til onnur øki enn tey vit hava gjørt hig- artil. Hesi fólk hava tá stórar móguleikar at fáa arbeiði í grannalondunum men kortini hava bústað í Føroyum. Jú vist eru her nógvir móguleikar. Okkara myndugleikar og ikki minst leiðslurnar fyrri teir umrøddu skúlarar eiga rós uppiborið fyrri hetta seinasta tiltakið. Haldið fram á hesi leið.

Sosialurin

Vit vilja verja vunnin rættindi hjá teimum eldru

Javnaðarflokkurin skipar fyrri eýkalandsfundi, og tað at halda slíkan fund er rætt, serliga um hugsað verður um, at løgtingsval kann koma, og tað helst nakað skjótt. Flokksleiðslan mistók seg, tá okkara flokkur sleit tað samgongu, sum vit vóru partur av. Vit settu okkum uttan fyrri ta politisku ávir- kan. Tað løgtingsvalið kom ikki, vit fingu eina sera borgarliga samgongu sum við stuði frá Verkamanna- fylkingini hevur ført ein sera einstáttaðan politikk. Vit mistók okkum, og tað hevur kostað, og um ikki broyting kemur, so verður hetta mistakið at kosta meira. Men nú stýttist um endan, tí eitt val skal verða nakað skjótt, og helst kemur tað, aðrenn tíðin fyrri hesari sætuni er útrunnin. Tí er tað rætt at halda fund og við- gera tey aktuella málini. Flokkurin má og skal spæla út við, hvørjum politikki hann stendur fyrri, og hvønn politikk hann fer at reka, um vit koma í samgongu. Hig-

artil hevur flokksins politikk- ur verið meir og minni til- vildarligur.

Viðurskiptini hjá okkara eldru, sum verandi sam- gonga sigur, at vit ikki hava ráð at gjalda til, sjálvt um tað sum tey fáa hava tey góldið igjøgnum eitt langt lív, tað er eitt mál sum okk- ara flokkur má seta fremst á skránni. Ikki bara at vit skulu verja vunnin rættindi, men vit skulu framföra tað útgjald, sum okkara eldru fáa, við teim prishoyring- um, sum eru farnar fram, síðani P. M. Dam sáli framdi fólkapensiónina í 1959.

Hetta er eitt av teimum málum, sum vit eiga eins og politisku leiðarar okkara tá. Teir framdu og settu pensí- ónsviðurskiptini fremst á samráðingarlístan, og teir framdu tað. Vit skulu fylgja í teirra fótspor og bota um hesi viðurskipti, alt annað hevur minni týnding.

Tað, sum okkara undan- gongu fólk gjørdur, var at hava eitt forhold til fakrørsl-

una og at lurtu eftir, hvat rørdist har. Vit hava ikki nóg væl dugað hetta. Tí var tað, at eg til fundin í Klaks- vik mælti til at viðka um stjórna soleiðis, at fak- rørsan fekk tvey umboð, sum tey sjálvi settu fram. Hetta má gerast her og nú. Tað at fakrørslulimir hava roynt seg sum umboð á tí politiska økinum hevur ikki verið av tí góða. Tey verja betur vunnin rættindi á teirra egnu øki, og hava tey so umboð í teimum polit- isku flokkunum, so eru betri móguleikar at verja og

vinna rættindi hjá arbeiðs- og fiskimannafjóldini. Tí skulu tvey umboð veljast at vegleiða okkara floksum- boð.

Høvuðsnevið á hesum eýkalandsfundi er verjan av vunnun rættindum. Her verður hugsa um tann ágang, sum okkara eldru eru úti fyrri við teimum ætlaðu broytingum í pensiónsskip- an teirra. Verandi borgarliga samgongan brýtur niður tað sum stendur sum varðar um ábyrgdarfullar politikarar, og her skulu vit verja borg.

Pensiónsskipanin er ein av okkara glæsiligari varðum rættan ferdan politikarar, og við øktari styrki fara vit at bota um hesa skipan og framföra tað útgjald, sum okkara eldru skulu hava, til tað prislegu, sum vit hava í dag.

Verjan av vunnun rætt- indum hjá okkara eldru er boðskapurin frá Javnaðar- flokkinum til føroya fólk.

Sverre Midjord

Lesarabrøv

Propolis fyrri góða heilsu og betri lívi

Fyrri stuttum ringdi ein kona til íslenska sjónvarpið at siga frá tveimum krabbameinssjúklingum, sum høvdu brúkt Propolis og fingið ótrúliga góðan bata. Hetta er ikki einasta dømi um, at Propolis hevur hjálpt væl móti tí vada, sum krabbamein er. Tí er nóg skjalfest prógv um slíkt í Danmark, m.a. sjúkrahøga hjá einum manni, sum høvdi krabbamein í hálsi.

Hann høvdi verið skurð- viðgjørdur tveir ferðir og eftir seinastu viðgerðina høvdi læknin funnið ein knykil undir tungurotini, sum hann heldt skjalt burtur. Av tí, at so stutt var frálíðið frá seinastu við-

gerðini, helt læknin, at best mundi vera at biða, til hann var komin fyrri seg aftur. Tað tók tað máðurin Propolis, sum kona hansara mælti til - og tað var ikki at spyrja - næstu ferð hann fór til læknakanningar, var einki at siggja.

Sjálvr kenni eg persón- ligu nógvar íslendingar sum brúka Propolis við góðum úrsliti í bardaga móti krabbameini.

Sjúlingar við meini í blóðruhálskertlinum hava sagt mær frá, at gevast teir við at taka Propolis dagliga, fáa teir beinanvegin bruna og verða eymir aftur. Propolis veður eisini brúkt til at koma fyrri seg eftir kemo

og medisinska viðgerð.

Ein kona, sum var sjúk í blóðruni, segði mær, at eftir at hava tikið Propolis í ein góðan mánaða, var hon vordin frísk, og byrjaði tað aftur, tók hon Propolis nakr- ar ferðir, og ein ungur vinur mín segði mær, at við Propolisbrúki vóru allar andlitspirrur hansar horvnar.

Eg kann heldur ikki lata vera við at nevna ta ávirkan, sum Propolis hevur á nógvar sløg av soppi, m.a. Candida Albicans soppar hvørur sum dæg fyrri sol.

Eingin ivi er um, at Pro- polis er heilsuótandi og nógvar tírra, sum eg havi víst á at brúka tað, hava havt samband við meg aftur og

takka fyrri og sagt ótrúligar søgur um betri heilsu.

Eg havi hoyrt frá sjúk- limum við ringum maga- sárum trjúktarmsbruna, mæmmum við børnum, sum eru sjúk í oyrunum, nýra- sjúklingum, blóðrusjúkum og mongum øðrum, sum øll eru á einum máli um, at Pro- polis hevur bót um heilsu- stóðu teirra.

Bæði eg og familja mín taka dag og dagliga Propolis og onnur býfluguevni og verða sera sjáldan sjúk.

Ragnar Tjóðolvsson
Árnatanga 17, Reykjavík

Um lesarabrøv o.l.

Lesarabrøv og líknandi tilfar, ið verður sent okkum, skal hava avsendara, t.v.s. navn, adressu og telefonnr. Blaðstjórnir skal vita, hvør skrivað hevur eisini um brøv ynskjast dulnevnd í blaðið.

Vit kunnu annars ikki geva tykkum, ið skriva, vissu fyrri, at lesarabrøv viðmerkingar o.l. koma í blaðið sama dag, sum tað er móttikið. Tað veldst um tóka seiðorku og pláss.

Blaðstjórnir